

ската или отъ етрополската планина са види София, Витоша и доспатските планини. Като дойдешъ до Араба-конакъ, то ще да намѣришъ широкъ пътъ и телеграфъ, който върви изъ София въ Орханието. Когато минешъ и него, то ще дойдешъ на Мургащъ-планина. Тая планина са намира срѣщо София. Хубавица е тая бѣлгарска планина! Народната пѣсенъ ѝ казва:

Мургащъ планино, планино,
Много си, Мургащъ, хубава!

Отъ Мургащъ са види Софийското поле, доспатските планини, Рила и пр.; види са Пиротъ, Плъвенъ, Орханието, Враца и пр.; види са Искарѣтъ и множество други рѣчици. Като минешъ Искарѣтъ, то ще да дойдешъ на берковишката планина. Тая планина е гола по върхѣтъ. Между Пиротъ, Берковица и Бѣлградчикъ са намира планината Три-Чуки. Около нея лѣжатъ слѣдующите села: надѣсно са намиратъ Копеловци, Главановци, Говѣжда, Чипоровци и Влашко-село: а налѣво — Топли-долъ, Дойкинци и Висошките села. Отъ това мѣсто са види София, Витоша, Самоковската-планина, Видинъ, Акчаръ-паланка, Орѣхово, даже и Дунавѣтъ. Право предъ тебе (на западъ) стои бѣлградчишката планина, а по нея сѣрбската граница. На сѣверо-западъ са види нишката планина, която са нарича Суха-планина, и Хъртенъ. На Хъртенъ е зимувалъ хайдукъ Велко. Старците разказватъ, че Хайдукъ-Велко цѣла една зима е стоялъ на тая планина и бранилъ са е отъ турците. Презъ пролѣтъта той са споразумѣлъ съ Кара-Георгия, нападналъ на Баня (алексиничка) и изгонилъ турците и отъ тая мѣстность.
